

Ter dierbare herinnering aan

WILHELMINA ANTONIA VAN GILS

echtgenote van

Johannes Ernst

geboren te Oosterhout 17 juli 1923 en
overleden te Oosterhout 13 april 1978.
Begraven 15 april d.a.v. te Oosterhout.

Een gevoel van droefheid, van diepe pijn, overvalt ons, wanneer iemand die ons erg dierbaar was, komt te sterven.

Droefheid. Maar ook dankbaarheid voor alles wat de overledene voor velen betekend heeft.

Voor velen ja: haar man, met wie zij vele jaren gelukkig heeft mogen leven; haar kinderen, van wie ze zo hield en voor wie ze altijd klaar stond; die ze samen hebben groot gebracht tot ze hun eigen weg konden gaan.

Voor haar gezin leefde ze, huiselijk, vrolijk en gezellig. Zij zal er een grote leegte achterlaten.

Maar ook buiten het gezin: bij de vele vrienden en kennissen in het verenigingsleven zal men haar missen. Veel van haar vrije tijd en energie heeft zij daarvoor gegeven, jarenlang heeft zij met haar opgewekte natuur klaar gestaan met raad en daad.

Toen kwam haar ziekte. Zij heeft veel pijn geleden maar klaagde er nooit over. Langzaamaan raakte zij ermee vertrouwd dat ze niet meer beter zou worden. Heel bewust nam zij, een paar dagen voor haar dood, afscheid van ons.

Lieve man, God heeft het zo gewild. We mochten 34 jaar lief en leed samen delen we zijn intens gelukkig geweest met elkaar. Ik dank je voor wat je voor mij hebt gedaan. Aanvaard mijn sterven zoals ik het ook zelf heb aanvaard.

Lieve kinderen en kleinkinderen: ik heb geprobeerd voor jullie een goede moeder en oma te zijn. Neem van mij aan dat het blijde geven van je liefde je gelukkig maakt.

Beste vrienden, voor wie ik iets mocht betekenen: denk nog eens aan hen die door mijn sterven het hardst zijn getroffen en wees voor hen een steun nu ik er niet meer ben.

Wij danken U voor Uw hartelijk medeleven.

J. Ernst
kinderen en
kleinkinderen